

[L. D. Rasmussen.]

budget- og regnskabsmæssigt tages ud af det samlede Hele og opføres for sig selv, ogsaa med Hensyn til Forrentnings- og Afskrivningssummerne, saaledes at der bliver skabt Klarhed. Saa kan denne fejltagelse fra min Side maaske komme til at forårsage en Forbedring paa dette Omraade.

De økonomiske Virkninger paa Finansloven, som de forskellige Ændringer af det oprindelige Forslag har fremkaldt, viser sig derved, at det beregnede Overskud er gaaet ned med 17½ Mill. Kr. Denne meget betydelige Nedgang i det beregnede Overskud fremkaldes i alt væsentligt af to Poster paa Budgettet, en Indtægtspost og en Udgiftspost, nemlig paa § 5, Skatter og Afgifter, en Indtægtsnedgang paa ca. 6 Mill. Kr. og paa § 14, Indenrigsministeriets Budget, en Udgiftsstigning paa ca. 10 Mill. Kr., der foreslaas anvendt til Støtte for Kommunerne under de øjeblikkelige Vanskeligheder. De øvrige ca. 1½ Mill. Kr. er fordelt med mindre Beløb paa de forskellige Ministeriers Budgetter i Henhold til den Trang til Forhøjelse paa de forskellige Konti, der har været indenfor de forskellige Ministerier.

Jeg skal slutte med at anbefale det foreliggende Finanslovsforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Korsgaard: I den finansielle Oversigt, som den ærede Ordfører gav, tror jeg, han har glemt at tage Hensyn til, at der paa et særligt Bilag foreligger en Udgiftsforhøjelse paa Krigsministeriets Budget paa 2½ Mill. Kr., som ikke er medtaget i det Overslag, der er omtalt. Herefter bliver altsaa Overskuddet i Øjeblikket budgetmæssigt kun 5 Mill. Kr.

Christmas Møller: Det foreliggende Finanslovsforslag indeholder paa samme Maade som Finanslovsforslaget for 1929—30 og Finanslovsforslaget for 1930—31 efter vor Opfattelse en decideret Lovgivning paa Finansloven, og vi kan derfor ikke stemme for det.

I Anledning af den Forhandling, der har været ført vedrørende to Punkter paa Finanslovsforslaget, nemlig 10 Mill. Kr. til Eksporthkredit og 10 Mill. Kr. til Raadighed for Kommunerne, vil jeg gerne have Lov at sige, at man kan utvivlsomt rent teknisk og sagligt diskutere, om Eksporthkrediten burde være givet ved en Anmærkning paa Finansloven, navnlig efter at man var gaaet bort fra det i Fjor og var gaaet over til at give den paa en særlig Lov; men jeg ønsker at understrege baade i An-

ledning af den Debat, der har været ført, og ogsaa af andre Grunde, at der efter min Opfattelse er en ganske overordentlig Forskel mellem de Foranstaltninger, der træffes paa Finansloven, som *alle* er enige om, og de Foranstaltninger, der træffes paa Finansloven af lovgivningsmæssig Karakter, om jeg saa maa sige, hvor et eller flere Partier er derimod.

Thi det er fuldkommen klart, at i det Øjeblik alle fire Partier her i Tinget og i det andet høje Ting er enige om Sagen, kan man sige, at den kan gaa igennem; saa er det mere en Ekspeditionssag, saa er det mere et Spørgsmaal om en lettere Maade at føre en Sag igennem paa. Men i det Øjeblik, det ikke foreligger paa den Maade, i det Øjeblik et Parti her i dette høje Ting eller oven i Købet Mindretalspartierne her, som er Flertalspartier i det andet høje Ting, klart og tydeligt udtaler som deres Mening, at dette er de imod, saa det bliver en Lovgivning paa Finansloven, er det forkert at gennemføre en saadan Foranstaltning; thi da er det Udtryk for, at man vil bruge sin Magt i Folketinget til at tvinge Flertallet i Landstinget, bruge den Magt, som Folketinget ganske utvivlsomt ifølge vor Forfatning har med Hensyn til Finansloven til at gennemføre, hvad man ikke kan naa ved Lov.

Dette haaber jeg ikke, man vil være med til med Hensyn til de 10 Mill. Kr. til Kommunerne. Jeg havde jo næret det Haab, ja, jeg nærer en svag Antydning af det endnu, at det ærede Medlem, Hr. N. Neergaard, har tænkt lidt over vor Debat i Eftermiddags og er kommet paa bedre Tanker og vilde handle derefter.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg vilde gerne benytte denne Lejlighed til at give nogle faa Oplysninger om et Punkt paa Finansloven, nemlig om Størrelsen af de Bevillinger, der indeholdes i Loven til Igangsættelse af Arbejder. Naar man paa dette Omraade undersøger Finansloven, kommer man til det Resultat, at der til Nyanlæg og andre større Arbejder under de forskellige Ministerier i alt foreslaas bevilget 53 Mill. Kr. Denne Sum er større, end den plejer at være, men jeg tror, at det har været Hensigten fra alle Sider derigennem at faa sat saa mange Arbejder i Gang, som det var muligt for Staten under de vanskelige økonomiske Forhold, hvor man kunde forvente, at det private Erhvervsliv trak sig noget tilbage.

Jeg kan oplyse, at disse 53 Mill. Kr. med Hensyn til Arbejdernes Art fordeler